

چه قهال و عاره ب

کورتە چیرۆکی: فرانز کافکا

وه رگێرانی له ئینگلیزیه وه: به ختیار که ریم

ئیمه له میژگه که دا چادرمان هه لدا بوو. هاوریکانم خه وتبوون. عاره بیکى درێژى سپیپۆش به لامدا تێپه ربوو، له چاودێرکردنى حوشتره کان ده گه راپه وه بۆ شوینی خه وه که ی خۆی.

له سه ریشته خۆمدا به سه ر گیا که دا، هه ولما خه وم لیکه ویت، نه متوانی، چه قه لیک له دووره وه لوراندى، ديسان هه ستامه وه و ئه وه ی که دووربوو له نا کاو نزیکتی ربووه وه. چه قه له کان له چوارده ورم ریزیان به ست، چاوه خه والوه کانیا ن وه ک زێر ده دروه شان وه و پاشان خامۆشده بوون، جه سه ته باریکه له کانیا ن، ریک و له سه ر ریتم ده بزوان، وه ک ئه وه ی له ژێر ها ژه ی قامچیدا بن.

چه قه لیک له پشت وه هات، لووتی ده ژه نییه ژێر با لم، پالی پێوه ده نام، وه ک ئه وه ی پتویستی به گه رمایی من بیت، پاشان له پێشم هه لوه ستا و چاوی بریه نیو چاوم و که وته قسه:

"من پیرترین چه قه لی ئه م ده قه ره م و زۆر شادمانم که بۆ دوا جار پیتگه ی شتم. خه ریک بوو ئومیدم له ده ستده دا، پاش ئه وه ی بۆ چه ندین سا لی بی شومار چاوه پروانت بووین. دایکم چاوه پروانی کردیت، دایکی ئه ویش، هه روه ها هه موو داپه ره کانمان هه تا ده گاته وه سه ر په که م دایکی هه موو چه قه له کان. به راستمه، بروام پێیکه."

"جیگای سه رسامیه"، من پیمگوت. له بیرمچوو کۆت ره کان ناگریده م، که بۆ قانگدانی چه قه له کان ئاماده کرابوون. "شایانی سه رسامیه زۆره بۆ منیک که ته نها به ریکه وت له وپه ری با کوره وه هاتووم و ته نها گه شتیکی کورت به ولاتی ئیوه دا ده که م. پیمپلی، ئیوه ی چه قه ل چیتان ده ویت؟"

وه ک بلی ئه و پرسیا ره زۆر دۆستانه یه ی من پالی پێوه نابن، باز نه ی چه قه له کان له دوورم ته سکتی ربووه وه، هه موویان ده مدا چرا وه هانکه هانکیان بوو. "ده زانین" به سا لا چووه که یان که وته قسه، "که تۆ له با کوره وه هاتوویت، ئه وه ش شتی که که ئیمه کردو مانه به بنچینه ی ئومیده کانمان، ئیوه ی با کوریه ی جو ره ژیریه کتان هه یه که له نیو عاره بدا بوونی نییه. تۆز قالیکی ژیریه چیه، ریکه م بده پیتبلیتم، له لووتبه رزی ساردوس ریان هه لئا هیتنج ریت. ئاژه ل ده کوژن تا ببخۆن و قیزیان له گوشتی مرداره وه بوو دیته وه."

"ئه وه نده ده نگ هه لمه بره" گووتی من، "له م نزیکانه عاره ب خه وتوون"، "تۆ به راستی نامویت به م شوینه"، چه قه له که گووتی، "ده نا ده ترانی، که هه رگیز له میژوی جیهاندا رووینه داوه چه قه ل له عاره ب بترسیت. ئیتر ئیمه بۆ سلیمان لیکه ی نه وه؟ ئه و به ده بختیه به س نییه که ئیمه له نیو بوونه وه ری ئه وها دا تارا وگه بووین؟"

"له وانه یه، له وانه یه" گووتی من، "کیشه ی له م جو ره له ده ره وه ی ده سه لاتی مندان، من توانام نییه دادوهریه بکه م، بۆ من واده رده که ویت که مملانی که تان زۆر دیرین بیت، مه زه نده ده که م له خوینتانا بیت، له وانه شه که هه ر به خوینیش کۆتایی بیت."

"تۆ زۆر زنگیت" چه قه له به ته مه نه که گووتی. ئه گه رچی په ق را وه ستابوون، هه ناسه ی هه موویان خیرات ربوو، هه وا له سییه کانیا نه وه فیجقه ی ده کرد. بۆگه نیک، که هه ندیک جار ناچار ده بووم ددان به خۆمدا بگرم بۆ چه شتی، له لمۆزی داچرا ویا نه وه ها ژه ی ده کرد. "تۆ زۆر ژیریت، ئه وه ی ئیستا گووتت ها ورا ی دا بونه ریتی کۆنی ئیمه یه. واتا پتویسته ئیمه خوینیا ن برێژین، ئه وکات مملانی که کۆتایی دیت."

"ئه ها" گووتی من، زۆر زبیرتر له وه ی که خواستم، "ئه وان پارێزگاری له خویان ده که ن، به ساچمه زه ن ته قه تان لیده که ن و به ده رزه ن لارتان ده که نه وه."

"تۆ هه‌له‌ لیمان تێده‌گه‌یت" ئه‌و گوتی، "ئه‌مه‌ شکستیکی مرۆفه‌، که دياره‌ ته‌نانه‌ت له‌ باکوریش هه‌یه‌. ئیمه‌ پێشنيار ناکه‌ین که هه‌موویان بکوژین. هه‌موو ئاوی نیل ناتوانیت له‌وه‌ پاکمان بکاته‌وه‌. ته‌نها نیگاکردنیکی گۆشتی زیندوویمان واما نلیده‌کات کلکمان بابه‌دین و به‌ره‌و هه‌وايه‌کی پاکتر، بۆ ناوچه‌رگه‌ی بیابان هه‌لبێین، هه‌ر له‌به‌رئه‌وه‌یه‌ که بیابان بیشتیمانی ئیمه‌یه‌."

هه‌موو چه‌قه‌له‌کانی چوارده‌ورم، به‌وانه‌شه‌وه‌ که تازه‌ له‌ دووره‌و هاتبوون، لمۆزیان داژه‌نییه‌ نیو ده‌ستیانه‌وه‌ و به‌ سمیان که‌وتنه‌ سرپینی، وه‌ک بلیی خۆیان له‌ بۆگه‌نیکی زۆر به‌هێز په‌نابه‌دن، که منی والیکرد هه‌زبکه‌م باز به‌سه‌ر سه‌ریاندا هه‌لبه‌دم تا رزگارم بێت لیان.

"که‌واته‌ پێشنياری چی ده‌که‌ن؟" من پرسیم، وستم هه‌ستمه‌ سه‌رپێ، به‌لام نه‌متوانی بلن‌دبیمه‌وه‌، دوو ئاژه‌لی گه‌نج له‌ پشتمه‌وه‌ ددانیان رۆکردبووه‌ نیو کراس و چاکه‌ته‌که‌مه‌وه‌، ناچاربووم هه‌ر به‌ دانیشتنوویی به‌رده‌وامم، "ئه‌مانه‌ خه‌مه‌تکاری تۆن" چه‌قه‌له‌ به‌سالاچووه‌که‌ زۆر به‌ راشکاو پێی‌راگه‌یاندم، ئه‌مه‌ "نیشانه‌ی شکۆیه‌". "پێوسته‌ لیمبگه‌رین" من هاوارمکرد و رووم کرده‌ چه‌قه‌له‌ پیره‌که‌ و پاشان چه‌قه‌له‌ گه‌نجه‌کان. "بیگومان لێته‌گه‌رین" چه‌قه‌له‌ پیره‌که‌ پێیگوتم، "ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ خواستی تۆیه‌. به‌لام که‌میکی پێده‌چیت، چونکه‌ ددانیان زۆر باش رۆچۆته‌ ناوه‌وه‌، وه‌ک له‌ دابونه‌ریتی ئیمه‌دا باوه‌ ده‌بیت هیدی هیدی کاکيله‌یان شل بکه‌ن، له‌هه‌مان ده‌مدا گۆی بۆ سک‌لانامه‌که‌ی ئیمه‌ رادێره‌". "په‌فتاری ئیوه‌ هانی نه‌داوم که ئه‌وه‌ بکه‌م" گوتی من. "له‌دلی مه‌گره‌ که ئیمه‌ ناکاراین" ئه‌و گوتی، و بۆ یه‌که‌م جار په‌نایبهره‌ به‌ر ده‌نگه‌ راشکاوکه‌ی، "ئیمه‌ بوونه‌وه‌ری به‌سته‌زمانین، جگه‌ له‌ ددان هیچی دیکه‌مان نییه‌، هه‌رچی‌ه‌ک به‌مانه‌وێت بیکه‌ین، باش یان خراپ، ته‌نها به‌ ددانمان ده‌توانین بیکه‌ین". "ئێ باشه‌، چیتان ده‌وێت؟" من پرسیم، به‌بێ ئه‌وه‌ی وه‌ک پێوست هێمن بیمه‌وه‌.

"قوربان" ئه‌و گوتی و هه‌موو چه‌قه‌له‌کان که‌وتنه‌ لووره‌، که له‌ دووره‌وه‌ وه‌ک میلۆدی ده‌نگیده‌دايه‌وه‌. "قوربان، ئیمه‌ ده‌مانه‌وێت که تۆ کۆتایی به‌م مملانییه‌ به‌یئت که جیهان دووکه‌رت ده‌کات. تۆ کوتومت ئه‌و پیاوه‌یت که پێشنيانمان پێشبینیان کردوه‌ که بۆ ئه‌و کاره‌ له‌دایک ده‌بیت. ئیمه‌ نامانه‌وێت چیتر عه‌ره‌ب گێچه‌لمان پێیکات، پانتاییه‌کمان ده‌وێت بۆ هه‌ناسه‌دان و ئاسمانیک که له‌وان پاکبکرێته‌وه‌، چیتر نامانه‌وێت مه‌ر له‌ ژێر چه‌قۆی عه‌ره‌بدا قاره‌ی بێت، هه‌موو ئاژه‌لیک ده‌بیت به‌ مه‌رگیکی سروشتی بمه‌ریت، با چیتر ده‌ستوه‌رنه‌ده‌نه‌ کاروبارمان، هه‌تا که‌لاکه‌کان نه‌کرێنینه‌وه‌ و ئیسکه‌کانیان تا پاکزبوونه‌وه‌ نه‌لێسینه‌وه‌. پاکزی، پاکزییمان ده‌وێت و هیچی تر نا". چه‌قه‌له‌کان ده‌گریان و هه‌نسکیان ده‌دا. "چۆن ده‌توانیت به‌رگه‌ی ژیان بگریه‌ له‌ جیهانیکی له‌م چۆره‌دا، ئه‌ی دل‌خانه‌دان و ریحۆله‌ میه‌ره‌بان؟ چه‌په‌لی سپی ئه‌وانه‌، چه‌په‌لی په‌شی ئه‌وانه‌، ریدینیان ترسناکه‌، خودی دیداری ئه‌شکه‌وتی چاویان وا له‌ که‌سیک ده‌که‌ن که بخوازیت تف بکاته‌وه‌، کاتیک که‌ قۆلیان هه‌لده‌بێن، تاریکستانی نۆزه‌خ له‌بنبالیاندا باویشک ده‌دات. که‌واته‌ قوربان، که‌واته‌ ئه‌زیم قوربان، به‌ هاوکاری مه‌چه‌که‌ زۆر به‌هێزه‌کانت و به‌م مه‌سته‌ ئه‌لقاوه‌ئلق قورگیان هه‌لبه‌ر!" له‌ وه‌لامی سه‌ر راوه‌شانیکیدا، چه‌قه‌لیک به‌خۆی و مه‌ستیکی بچکۆله‌ی دروومه‌وه‌ به‌ نه‌رمه‌غار هات، مه‌ستیک به‌لاچیدا شوپربوه‌وه‌ که به‌ ژه‌نگی دێرزه‌مان داپۆشرابوو.

"فه‌رمو ئه‌وه‌ مه‌سته‌که‌یه‌ دواچار دۆزیمه‌وه‌ و کاتی ئه‌وه‌ هاتوه‌ بوه‌ستیت". هاواریکرد عه‌ره‌به‌ سه‌رده‌ره‌که‌ی چادریگه‌که‌مان که‌ رووه‌ ئیمه‌ و به‌ ئاراسته‌ی بادا ده‌کشا و پاشان قامچیه‌ زه‌به‌لاحه‌که‌ی راده‌وه‌شاند.

چه‌قه‌له‌کان قووچانیان، به‌لام که‌میک دوورتر گردبوونه‌وه‌ و سه‌ریان کرد به‌یه‌کدا، ئه‌وه‌نده‌ خرابوونه‌ بنبالی یه‌کتر وه‌ک ئه‌وه‌ وابوو که له‌ ژێر زه‌بری بروسکه‌ی توانای قامچیدا به‌ گوریسیک پیکه‌وه‌گرێدرابن و له‌ چیخ نرابن.

"قوربان تۆش نابگه‌یشت کراویت بۆ ئه‌م نمایشه‌" عه‌ره‌به‌که‌ گوتی هاوکاتی ئه‌وه‌ی به‌ خواستی دلی هێنده‌ پێده‌که‌نی که‌ پاشماوه‌ی په‌چه‌له‌که‌که‌ی رینگه‌یان پێده‌دا. "که‌واته‌ تۆ ده‌زانیت که ئاژه‌له‌کان به‌دای چیه‌وه‌ن؟" من پرسیم، "بیگومان" ئه‌و گوتی "ئه‌وه‌ زانیاریه‌کی گشتیه‌، هه‌تا عاره‌ب مابیت، ئه‌و مه‌سته‌ له‌ بیاباندا ده‌سوپیته‌وه‌ و هه‌ر ده‌سوپیته‌وه‌ هه‌تا پۆژی دوايی. ده‌دریته‌ ده‌ست هه‌موو ئه‌وروپیه‌ک بۆ کاری مه‌زن، هه‌موو ئه‌وروپیه‌ک ته‌نها ئه‌و مرۆفانه‌ن که چاره‌نووس بۆی دیاریکردوون. شیتانه‌ترین هیوایان هه‌یه‌ ئه‌م ئاژه‌لانه‌، جگه‌ له‌ شیت هیچی دیکه‌ نیین، شیت و په‌تیاره‌. هه‌ربۆیه‌

ئىمە خۆشماندەوین، ئۇوان سەگى ئىمەن، سەگى باشتەر لە ھەركام لە سەگەكانى ئىوھ. ئىستا سەیرى ئەمە بەك، دوینیشەو حوشترىك مرداربۆتەوھ و منیش ھىناومە بۆ ئىرە."

چوار پیاو بە كەلاكىكى قورسەوھ ھاتن و لە بەردەمى ئىمەدا فریپاندا. ھىشتا نەكەوتبۆوھ سەر زەوى كاتىك چەقەلەكان دەنگیان ھەلپىرى. وەك ئوھى بە گوريس پايانكىشیت يەك يەك بەرەوپیٹش لەسەر سەك دەخشان. عەرەبەكانیان لەبیرچووبو، پقەكەیان لەیادكردبوو، دیمەنى بالكىشى ئامادەگىی لەناكاوى ئوھ كەلاکە بۆگەنە ئەفسونى لىكردن. يەككىك گەيشتبۆوھ سەر قورگى حوشترەكە، ددانەكانى دروست پۆكردبووھ نىو دەمارەكانیەوھ. وەك پەمپىكى بچكۆلانەى خاوەن خولیا كە بەوپەرى ئومیدەوھ و بیپسانەوھ ھەولى خامۆشكردنى ئاگرىكى بەبلىسە بدات، ھەموو ماسولكەكانى جەستەى بۆ ئوھ ئەركە دەبزوان و كاریان دەكرد. لەناكاو ھەموویان لەسەر كەلاکەكە، كە وەك چیاپەك بلىندیبۆوھ، ھەرەوھزبان دەكرد.

ئەوجا عەرەبە سەردارەكەى چادرگەكەمان قامچە بىندەكەى راستوچەپ بەسەر پشتیاندا پاوھشاندا. چەقەلەكان سەریان بلىندكردەوھ، نىوھ مەست لەخۆشیدا، عەرەبەكەیان بىنى كە لەبەردەمیاندا پاوھستاووبو، ھەستیان بە چزوى قامچەكە كرد لەسەر لمۇزبان، ھەلبەزینەوھ و كەمىك بەرەودوا غاریاندا. بەلام خوینى حوشترەكە جۆگەلەى بەستبوو، بۆگەنى دەگەيشتە بەھەشت، كەلاکەكە لە چەندىن جىگادا شەبەقى تىكەوتبۆو. خۆیان پىرانەدەگىرا، دووبارە گەپانەوھ، جارىكى دىكە سەردارەكە قامچەكەى پاوھشاندا، من دەستىم گرت.

"تو راستدەكەیت قوربان" ئوھ گوتى "لىیان دەگەپىن كاری خۆیان بكەن، كاتى ئوھ ھاتوھ چادر دابەینەوھ. ئوھ بىنیتن، چەند ئازەلىكى سەرسوپھىنەرن، وانىيە؟ ھەرەوھە چەندیان رق لە ئىمەيە!"

كۆتايى

2006/04/14

ئۆكسفقور/ئىنگلاندا

سەرنج:

(1) بەپى توانا ھەولداروھ كە ستايلى دارشتنى پستەى كافكايى لەم وەرگىرانەدا بپارىزىت. بۆ نمونە، كافكا بەمەبەست دەلئىت "گوتى من"، چونكە لە ھەندىك جىگەى تردا دەلئىت "من گوتم". دەشىت ئەمە ھۆكارى ئوھ بىت كە كافكا يان پالەوانى چىرۆكەكە، وەك لە زۆرىەى چىرۆكەكانى دىكەيدا، زىندەخەونىك دەگىرپتەوھ و پىبباشە سەربەستى وشەى "من" بپارىزىت.

(2) لە شىوھزارى زىدە شىرىنى ھەولپىر بە عەرەب دەلئىن عارەب (كە لەسەر زار خۆشترە)، ئىمەش بۆ پازاندنەوھى ئەم چىرۆكە كە پىويستى بە پازاندنەوھ نىيە، ھەردووك شىوھكەمان بەكارھىناوھ.

سەرچاوھ:

Jackals and Arabs, in the Complete Short stories by Franz Kafka, Translated to English by: Willa and Edwin Muri, New York: Vintage Classics, pp.407-411.